

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 739

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
269. — Lege pentru ratificarea Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și a Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949	2
Protocol de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord	2
Protocol de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord	3
1.055. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și a Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 196 din 7 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V „ <i>Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională</i> ” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.644. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale	8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și a Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Protocolul, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, la care România a aderat prin Legea nr. 22/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 3 martie 2004.

Art. 2. — Se ratifică Protocolul, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, la care România a aderat prin Legea nr. 22/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 3 martie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
VIRGIL GURAN

București, 22 iulie 2022.

Nr. 269.

PROTOCOL**de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord*)**

Părțile la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, având certitudinea că securitatea spațiului nord-atlantic va fi consolidată cu aderarea Republicii Finlanda la sus-menționatul tratat, convin asupra următoarelor:

ARTICOLUL I

La intrarea în vigoare a acestui protocol, secretarul general al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, în numele tuturor părților, va adresa Guvernului Republicii Finlanda invitația de a adera la Tratatul Atlanticului de Nord. În conformitate cu art. 10 al tratatului, Republica Finlanda va deveni parte la data la care va depune instrumentul său de aderare pe lângă Guvernul Statelor Unite ale Americii.

ARTICOLUL II

Prezentul protocol va intra în vigoare atunci când fiecare dintre părțile la Tratatul Atlanticului de Nord va notifica Guvernul Statelor Unite ale Americii cu privire la acordul față de prezentul protocol. Guvernul Statelor Unite ale Americii va informa părțile la Tratatul Atlanticului de Nord asupra datei la care va intra în vigoare prezentul protocol.

ARTICOLUL III

Prezentul protocol, ale cărui texte în engleză și franceză au aceeași forță juridică, va fi depozitat în Arhiva Guvernului Statelor Unite ale Americii. Copii conforme certificate vor fi transmise de Guvernul SUA guvernelor tuturor părților la Tratatul Atlanticului de Nord.

Drept care subsemnații plenipotențieri au semnat prezentul protocol.
Semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022

*) Traducere.

PROTOCOL**de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord*)**

Părțile la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, având certitudinea că securitatea spațiului nord-atlantic va fi consolidată cu aderarea Regatului Suediei la sus-menționatul tratat, convin asupra următoarelor:

ARTICOLUL I

La intrarea în vigoare a acestui protocol, secretarul general al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, în numele tuturor părților, va adresa Guvernului Regatului Suediei invitația de a adera la Tratatul Atlanticului de Nord. În conformitate cu art. 10 al tratatului, Regatul Suediei va deveni parte la data la care va depune instrumentul său de aderare pe lângă Guvernul Statelor Unite ale Americii.

ARTICOLUL II

Prezentul protocol va intra în vigoare atunci când fiecare dintre părțile la Tratatul Atlanticului de Nord va notifica Guvernul Statelor Unite ale Americii cu privire la acordul față de prezentul protocol. Guvernul Statelor Unite ale Americii va informa părțile la Tratatul Atlanticului de Nord asupra datei la care va intra în vigoare prezentul protocol.

ARTICOLUL III

Prezentul protocol, ale cărui texte în engleză și franceză au aceeași forță juridică, va fi depozitat în Arhiva Guvernului Statelor Unite ale Americii. Copii conforme certificate vor fi transmise de Guvernul SUA guvernelor tuturor părților la Tratatul Atlanticului de Nord.

Drept care subsemnații plenipotențari au semnat prezentul protocol.
Semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022.

*) Traducere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022,
de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului
de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,
și a Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022,
de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord,
semnat la Washington la 4 aprilie 1949**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și a Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**

București, 22 iulie 2022.
Nr. 1.055.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196

din 7 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2), ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 25 și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Horea Andrei, Levente Biro, Istvan Fecete, Mihai Ciprian Lupu, Ioan Marcel Popa și Adrian Mihai Pop în Dosarul nr. 5.525/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 710D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 711D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Horia Florian Băjan, Gabriel Vicențiu Ciolan, Elena Matei, Radu Bogdan Munteanu și Adin Claudiu Radu în Dosarul nr. 3.081/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 711D/2020 la Dosarul nr. 710D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate și invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 710 din 6 octombrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.525/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2), ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 25 și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Horea Andrei, Levente Biro, Istvan Fecete, Mihai Ciprian Lupu, Ioan Marcel Popa și Adrian Mihai Pop într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea unei decizii privind salarizarea specialiștilor IT/informaticienilor șefi din cadrul instanțelor și parchetelor.

8. Prin Încheierea din 3 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.081/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2), ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 25 și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Horia Florian Băjan, Gabriel Vicențiu Ciolan, Elena Matei, Radu Bogdan Munteanu și Adin Claudiu Radu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea unor hotărâri și a unei decizii privind salarizarea specialiștilor IT/informaticienilor șefi din cadrul instanțelor și parchetelor.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie diferențe, sub aspectul salarizării, între specialiștii IT/informaticieni șefi și ceilalți specialiști din instanțe și parchete, respectiv alte categorii de bugetari. Astfel, autorii consideră că, pentru a evita crearea unei discriminări, specialiștii IT/informaticienii șefi ar fi trebuit menționați în art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017. Nicăieri în cuprinsul legii nu se face distincție între persoanele care intră în categoria specialiștilor prevăzuți la secțiunea a VI-a din capitolul VIII și specialiștii IT/informaticienii șefi asimilați personalului auxiliar al instanțelor și parchetelor. În asemenea condiții, diferențierea salarială dintre cele două categorii de specialiști este pur arbitrară. Or, conform

reglementărilor anterioare (spre exemplu, Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice), salariile specialiștilor IT și salariile celorlalți specialiști erau egale, ambele fiind raportate la categoria magistraților. De asemenea, nu existau diferențe nici sub aspectul statutului profesional, atât specialiștii IT, cât și ceilalți specialiști din cadrul instanțelor și parchetelor beneficiind de aceleași salarii de bază. Cu toate acestea, Legea-cadru nr. 153/2017 nu mai recunoaște, de o manieră vădit discriminatorie și nemotivată, specialiștilor IT și informaticienilor șefi, aceleași drepturi salariale ca specialiștilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv Direcției Naționale Anticorupție (*D.N.A.*), și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (*D.I.I.C.O.T.*) și al celorlalte parchete. Dimpotrivă, deși specialiștilor din cadrul *D.N.A.*, *D.I.I.C.O.T.* și din cadrul celorlalte parchete li se acordă drepturi salariale echivalente procurorilor cu grad de judecătorie, specialiștilor IT nu li se mai recunoaște nici măcar statutul de specialiști din cadrul instanțelor și parchetelor, rămânând astfel încadrați în grila de salarizare aferentă personalului auxiliar de specialitate. Nu există nicio rațiune obiectivă care să justifice un nivel salarial egal cu cel al grefierilor, în condițiile în care complexitatea funcției, precum și toate celelalte criterii de ierarhizare și funcționare diferă în ambele situații. Activitatea pe care o desfășoară specialiștii IT și informaticienii șefi din cadrul instanțelor judecătorești este una extrem de complexă, aceștia acordând în mod constant asistență, spre exemplu, atât în aspecte legate de administrarea bazelor de date ale instanțelor, cât și în probleme care țin de derularea cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, referitoare la probleme ce țin de domeniul informatic, activitate similară celorlalți specialiști, motiv pentru care se încalcă principiul nediscriminării.

10. Referitor la dispozițiile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind limitarea cuantumului sporurilor, se arată că, în ceea ce privește familia ocupațională „*Justiție*”, în anexa nr. V la legea-cadru se prevăd sporuri în cuantum maxim total de 45%, acestea fiind norme juridice speciale, ce derogă de la norma generală, care plafonează cuantumului sporurilor la 30%. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului privind principiul egalității în drepturi.

11. De asemenea, se arată că, din expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017 nu rezultă care este rațiunea excluderii specialiștilor IT și a informaticienilor șefi din grila de salarizare specifică specialiștilor, iar din modalitatea de redactare a dispozițiilor legii nu se poate determina cu certitudine care sunt consecințele aplicării legii, în cazul specialiștilor IT și al informaticienilor șefi, ceea ce contravine principiului securității juridice și exigențelor de previzibilitate și claritate care trebuie să caracterizeze actele normative într-un stat de drept. Se arată că, în opoziție cu rațiunea legii, aceea de majorare a salariilor de bază pentru toate categoriile de personal bugetar, valoarea nominală a salariului de bază prevăzut de legea-cadru pentru specialiștii IT și informaticienii șefi, aferentă anului 2022, este inferioară nivelului de salarizare din anul 2017 cu cel puțin 1/3. Se încalcă astfel și dispozițiile art. 41 și 53 din Constituție, în condițiile în care categoria specialiștilor IT și a

informaticienilor șefi este singura din sistemul judiciar care nu doar că nu beneficiază de o creștere salarială, dar este și pusă în situația de a suporta înjumătățirea veniturilor, fără vreo justificare. Este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din considerentele încheierilor de sesizare și din notele scrise ale autorilor excepției, îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V „*Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională*” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, precum și ale art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ, care au următorul cuprins:

— Art. 17 alin. (2) din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătorilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în prezenta anexă la cap. II și III.*”;

— Art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) *Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.*

(2) *Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.*

(3) *Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare*

a *Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism* beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătoria. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

— Art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”;

— Art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017: „În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

17. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind trăsăturile statului român, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin mai multe decizii, instanța de contencios constituțional a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 710 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 28 ianuarie 2021, Decizia nr. 576 din 9 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1323 din 31 decembrie 2020, Decizia nr. 328 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 8 ianuarie 2021, sau Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 16 iunie 2020).

19. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate vizând instituirea unei discriminări între specialiștii IT și alte categorii de specialiști din sistemul judiciar, Curtea a reținut că prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic cu privire la aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui. Totodată, este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, la diferite autorități sau instituții publice, și, prin urmare, stabilirea unui tratament juridic diferențiat apare ca justificată.

20. De asemenea, Curtea a reținut că includerea, sub aspectul salarizării, a specialiștilor în domeniul informatic în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor reprezintă opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi.

21. Totodată, Curtea a reținut că acceptarea susținerilor autorilor excepției ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare, pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare. Or, neconstituționalitatea unui text legal nu se poate pretinde prin simpla comparație dintre reglementarea veche și cea nouă, aceasta din urmă fiind considerată mai puțin favorabilă și declanșând automat un așa-zis conflict de constituționalitate.

22. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 41 și 53 din Constituție, Curtea a precizat că Legea fundamentală prevede în art. 41 alin. (2) „instituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia.

23. În raport cu cele enunțate, Curtea a constatat că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, în scopul eliminării disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

24. Referitor la compararea soluțiilor legislative consacrate prin prevederile art. 17 alin. (2) din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, pe de o parte, și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la aceeași lege-cadru, pe de altă parte, Curtea a precizat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

25. Referitor la prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a statuat că limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi nu echivalează cu diminuarea salariului de bază. Statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază al personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. Regula limitării sporurilor la un anumit procent din suma salariilor de bază, a

soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice, fără privilegii și fără discriminări.

26. Curtea a constatat că dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea fundamentală nu sunt încălcate, precizând că normele constituționale evocate nu dispun cu privire la drepturi salariale suplimentare, cum sunt sporurile.

27. În continuare, plecând de la considerentele enunțate în jurisprudența sa, potrivit cărora legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat, instanța de contencios constituțional a statuat că stabilirea, prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul

public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

28. În raport cu cele enunțate, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție.

29. Cât privește invocarea unor aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind restrângerea exercițiului dreptului fundamental la salariu (spre exemplu, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010), Curtea a observat că acestea vizează ipoteze juridice distincte de cea avută în vedere prin dispozițiile legale criticate, motiv pentru care nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

30. Curtea a mai observat că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte ce țin de competența autorității legiuitoare.

31. Curtea a subliniat că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, aceasta revenind autorităților publice responsabile, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Horea Andrei, Levente Biro, Istvan Fehete, Mihai Ciprian Lupu, Ioan Marcel Popa și Adrian Mihai Pop în Dosarul nr. 5.525/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Horia Florian Băjan, Gabriel Vicențiu Ciolan, Elena Matei, Radu Bogdan Munteanu și Adin Claudiu Radu în Dosarul nr. 3.081/2/2018 al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V „*Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională*” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și al art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, constatând că au fost îndeplinite condițiile pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La 16 iunie 2022 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Hașemit al Iordaniei privind cooperarea în domeniul prevenirii, limitării și înlăturării efectelor dezastrelor, semnat la 4 aprilie 2021 la Amman, ratificat prin Legea nr. 131/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 10 mai 2022.

Art. 2. — La 20 iunie 2022 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, semnat la București la 23 noiembrie 2021, ratificat prin Legea nr. 174/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 10 iunie 2022.

Art. 3. — La 27 iunie 2022 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind

aspectele tehnice, financiare, juridice și organizatorice referitoare la consolidarea podului rutier de frontieră între cele două state, peste râul Prut, între localitățile Galați (România) — Giurgiulești (Republica Moldova), semnat la Chișinău la 11 februarie 2022, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 780/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 21 iunie 2022.

Art. 4. — La 1 iulie 2022 a intrat în vigoare pentru România Protocolul încheiat la Montreal la 4 aprilie 2014 și semnat de România la 13 decembrie 2019 pentru amendarea Convenției referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor, încheiată la Tokyo la 14 septembrie 1963, ratificat prin Legea nr. 68/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 25 martie 2022.

p. Ministrul afacerilor externe,
Iulian Fota,
secretar de stat

București, 13 iulie 2022.
Nr. 1.644.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

